

РЕШЕНИЕ

№ 11776

гр. С, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТД

при участието на секретаря СР

като разгледа докладваното от ТД Гражданско дело № 20211110131659 по описа за 2021 година

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД за обявяване за окончателен на предварителен договор от 21.12.2016 г., по силата на който ответникът се е задължил да сключи окончателен договор с ищеца за прехвърляне на пет броя дружествени дялове, представляващи 100 % от капитала на „Д“ ЕООД, срещу цена от 2000 лв.

Ищецът – „В“ ООД, твърди, че по силата на посочения предварителен договор ответникът се е задължил да му прехвърли пет броя дружествени дялове, представляващи 100 % от капитала на „Д“ ЕООД, срещу цена от 2000 лв. Окончателният договор е следвало да бъде сключен при изпълнение на всички условия, посочени в раздел II от предварителния договор, като ищецът твърди, че са изпълнени условията по т. 1, т. 2, т. 3 от договора, като последното условие по т. 4 не е изпълнено, тъй като продавачът не е оказал необходимото съдействие за предоставяне на актуална банкова сметка. Въпреки, че са били налице посочените в договора условия, ответникът е отказал да изпълни задължението си за сключване на окончателен договор. Ето защо, ищецът претендира обявяване на договора за окончателен по съдебен ред. Претендира разноските по производството.

Ответникът – „Д и“, оспорва иска, като твърди, че същият е недопустим, евентуално неоснователен. Твърди, че предварителният договор е нищожен, поради противоречие на закона, тъй като към момента на сключването му не са изпълнени

императивните изисквания на ТЗ за прехвърляне на дружествени дялово и по-конкретно – изискванията, предвидени в чл. 122 и чл. 129 ТЗ. Сочи освен това, че към настоящия момент ответникът не е едноличен собственик на дружествените дялове на „Д“ ООД, което представлява пречка за сключване на окончателен договор. Твърди също така, че не са се осъществили условията за сключване на окончателния договор, уговорени в предварителни договор. Ето защо, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз основа на закона, достигна до следните фактически и правни изводи:

За основателност на иска по делото следва да се установи, че между страните е сключен валиден предварителен договор, по силата на който ответникът се е задължил да му продаде пет броя дружествени дялове, представляващи 100 % от капитала на „Д“ ЕООД, срещу цена от 2000 лв., че към настоящия момент са налице условията за сключване на окончателен договор, включително, че ответникът е собственик на дружествените дялове на „Д“ ЕООД, предмет на предварителния договор, както и че са се осъществили условията в предварителния договор, обосноваващи сключването на окончателен договор.

С доклада на делото като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделените следните обстоятелства: че между страните е сключен предварителен договор от 21.12.2016 г., по силата на който ответникът се е задължил да сключи окончателен договор с ищеца за прехвърляне на пет броя дружествени дялове, представляващи 100 % от капитала на „Д“ ЕООД, срещу цена от 2000 лв., при условия, посочени в договора.

Сключеният между страните предварителен договор за продажба на дружествени дялово е достатъчен за правния интерес на купувача - ищец да предяви конститутивния иск за обявяването му за окончателен. Законът не отрича, а допуска продажба дружествени дялово, както на съдружник, така и от съдружник на трето лице, поради което за купувача по предварителния договор единственото средство за защита на породеното му от договора преобразуващо право е иска по [чл. 19, ал. 3 ЗЗД](#). Предмет на иска по [чл. 19, ал. 3 ЗЗД](#) е правото по предварителния договор. Дали е налице решение на органа на едноличния собственик на капитала за приемане на съдружник в дружеството и значението му за обявяването на предварителния договор за окончателен, е въпрос за основателност на иска. Прехвърлянето на дружествен дял от съдружник на трето лице се извършва с писмен договор с нотариална заверка на подписа ([чл. 129, ал. 2 ТЗ](#)). Транслативният ефект на прехвърлянето ще настъпи след решение на общото събрание на дружеството за приемане за съдружник, което се извършва с подаване на молба до дружеството, в която приобретателят на дяловете трябва да заяви, че приема условията на дружествения договор ([чл. 122 ТЗ](#)), т.е. ефектът на прехвърлителната сделка е отложен до приемане на решение от общото

събрание на дружеството за приемане на третото лице за съдружник в дружеството (чл. 137, т. 2 ТЗ). Следователно, след като за сключването на договор за прехвърлянето на дружествен дял не е необходимо предварително взето решение от общото събрание на дружеството по чл. 122 ТЗ, липсата му не може да обуслови допустимостта на иска по чл. 19, ал. 3 ЗЗД, поради което възражението на ответника за недопустимост на иска и за нищожност на предварителния договор се явяват неоснователни (така определение № 430 от 03.06.2011 г. на ВКС по ч.т.д. № 806/2010 г., ТК, I ТО на ВКС).

Следва да се установи, дали са налице към настоящия момент предпоставките за сключване на окончателен договор за прехвърляне на дружествени дялове. Първата предпоставка, за която съдът следи, е дали фактически е възможно прехвърляне на дружествените дялове, като за целта следва да бъде установено, дали ответникът (продавач по предварителния договора) е собственик на дружествените дялове на „Д“ ООД, предмет на предварителния договор. Съгласно чл. 1, ал. 1 от предварителния договор, продавачът „Д и“ се е задължил да сключи с купувача „В“ ООД договор, по силата на който да прехвърли на дружеството собствеността върху 5 броя дружествени дялове, заедно с всички произтичащи от това права и задължения, представляващи общо 100 % от капитала на „Д“ ЕООД, ЕИК xxx, срещу продажна цена в общ размер на 2000 лв. (по 400 лв. за всеки един от дружествените дялове). Видно от извършената справка от ТР, към настоящия момент „Д и“ не е едноличен собственик на „Д“ ООД, като капиталът на процесното дружество е в размер на 5000 лв., разпределени на 500 дяла, 5 от които са собственост на „Д и“, а останалите 495 на трето за настоящия процес лице – Ю Е Г. Следователно, няма как към настоящия момент „Д и“ да прехвърли в полза на „В“ ООД 100 % от капитала на „Д“ ООД, ЕИК xxx, тъй като ответникът не се явява собственик на дружествените дялове, формиращи 100 % от капитала на дружеството, предмет на предварителния договор. Само на това основание искът по чл. 19, ал. 3 ЗЗД подлежи на отхвърляне.

За пълнота следва да се посочи, че по делото не се установява да са изпълнени условията, предвидени в предварителния договор, обосноваващи сключването на окончателен договор. Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от предварителния договор, гражданското дружество „С Б“, в което участва „Д“ ООД, следва да бъде обявено за концесионер по съответния предвиден ред на открита процедура за предоставяне на концесия за управление и поддържане на система за отдаване под наем на велосипеди и рекламни елементи, разположени в гр. С, съгласно Решение № 93/14.01.2016 г. Видно от представеното по делото Решение № 518 по протокол от 12.11.2020 г. на СОС, гражданското дружество „С Б“ е обявено за концесионер за управление и поддържане на система за отдаване под наем на велосипеди и рекламни елементи, разположени в гр. С, съгласно Решение № 93/14.01.2016 г. От писмо на Столична община от 07.07.2022 г. се установява, че към настоящия момент все още не е сключен договор за концесия, поради което следва да се приеме, че фактическият състав по предоставяне

на концесия не е завършен, съответно – не е налице условието по чл. 3, ал. 1, т. 1 от предварителния договор. Съгласно ЗК (отм.) процедурата по предоставяне на концесия налага осъществяването на сложен фактически състав, който завършва със сключването на концесионен договор с избрания концесионер (арг. чл. 2, ал. 2 ЗК (отм.)). Следователно и при положение, че не е налице такъв няма как да се приеме, че процедурата по предоставяне на концесия, описана в предварителния договор, е приключила и гражданското дружество „С Б“ е обявено за концесионер.

На следващо място, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от предварителния договор, в срок от 10 дни след подписване на предварителния договор и не по-късно от 30 дни преди датата на сключването на окончателен договор купувачът „В“ ООД следва да подпише общо рамково споразумение с останалите участници в гражданското дружество „С Б“, както и да осигури подписването му от гарантите „И к“ АД и „АА“ ЕООД, с което се задължава да предостави финансови ресурси на проектно капиталово дружество, предвидено за учредяване, съгласно чл. 3, ал. 5 от договора за гражданско дружество „С Б“. Ответникът твърди, че посоченото рамково споразумение е развалено от част от участниците в гражданското дружество „С Б“ – „М а“ ООД, „Д к“ ООД и „Б“ АД, с изявление, адресирано до другите страни - „В“ ООД, „И к“ АД и „АА“ ЕООД. Такова изявление е представено по делото, като в същото е посочено, че основание за разваляне е неизпълнение на задължение на „В“ ООД за предоставяне на документи за удостоверяване на липсата на основания за отстраняване по чл. 16, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 ЗК (отм.). Действително, съгласно чл. 5, ал. 1 от общото рамково споразумение е предвидено такова задължение за „В“ ООД, „И к“ АД и „АА“ ЕООД, като няма данни същото да е изпълнено в предвидения затова срок – 30 дни от датата на подписване на споразумението, поради което е налице основание за разваляне на същото. Следователно, не е налице и условието, предвидено в чл. 3, ал. 1, т. 2 от предварителния договор.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 4, купувачът се е задължил да заплати пълния размер на продажната цена за дружествените дялове, като няма данни по делото и това задължение да е изпълнено. Ищецът твърди, че посоченото задължение не е изпълнено, поради забава на кредитора, но същият не е представил по делото доказателства, от които може да се направи извод, че се е освободил от задължението чрез влягането на дължимата парична сума по банкова сметка на кредитора (чл. 97, ал. 1 ЗЗД).

Във връзка с посоченото съдът счита, че не са налице предпоставките за обявяване на процесния предварителен договор за окончателен, поради което искът с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД следва да се отхвърли.

По разноските:

При този изход на спора ищецът няма право на разноски.

Съгласно изявление на процесуалния представител на ответника в о.с.з., проведено на 28.09.2022 г., ответникът не претендира разноси по делото, поради което не следва да се ангажира отговорността на ищеца по реда на чл. 78, ал. 3 ГПК.

Мотивиран от посоченото, Софийски районен съд, III ГО, 140 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД, предявен от „В“ ООД, ЕИК xxx, с адрес: гр. С, бул. xxx, срещу „Д и“, дружество с ограничена отговорност, регистрирано по законите на щата Н, С, рег. № xxx със съдебен адрес: гр. С, ул. xxx, за обявяване за окончателен на предварителен договор от 21.12.2016 г., по силата на който ответникът се е задължил да сключи окончателен договор с ищеца за прехвърляне на пет броя дружествени дялове, представляващи 100 % от капитала на „Д“ ЕООД, ЕИК xxx, срещу цена от 2000 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____